

paa anden Maade, og som kunne give dem kyndig Raad og Vejledning. Paa samme Maade tror jeg ogsaa, at det her vil være med Folkehøjskolerne. Men i dette Punkt maa, som jeg forrige Gang bemærkede, Erfaringen raade. Med Hensyn til Tilskuddet til Højskoleelever ønskede det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgkreds (M. Nielsen), at der skete nogle Forandringer i Tidspunktet for Understøttelsernes Fordeling. Sa, det forholder sig saaledes, at Hovedfordelingen finder Sted saa tidlig, nemlig i August, at Kundskaben derom er kommen de paagældende i Hænde saa tidlig, som overhovedet kan ønskes. Men ved Siden af denne Hoveduddeling finder der en Supplementuddeling Sted for senere tilkomne Ansøgere, og den har hidtil, naar der skulde tages Hensyn til den af Skoleraadene satte Frist for Ansøgningernes Indgivelse og Skoleraadernes Samling af Stoffet, Bearbejdelsen fra Tilsynsmændenes Side og Afgørelsen af Ministeriet, ikke kunnet finde Sted før i Oktober Maaned. Det er muligt, at der ved denne Supplementuddeling kan ved Fristers Forkortelse og paa anden Maade staves en noget hurtigere Afgørelse til Stede, og det skal være mig magtpaaliggende at gøre Prøve derpaa, thi jeg erkender, at det er en Ting, der for de paagældende Ansøgere — som jo i øvrigt ere komne for sent med deres Ansøgninger — er af Bigtighed at faa Afgørelsen i Tide. Til det samme ærede Medlem vil jeg sige, at han tager fejl, naar han med Hensyn til Maribo Stifts kirke mente, at der ikke havde fundet en Begæring Sted af Penge — og var bleven bevilget Penge — til Restauration af det Indre. Det har der nemlig ved Supplementbevillingen, som begæredes i Fjor; den angik Restaurationen baade af det, der manglede endnu af det Ydre og af det Indre. Dernæst vil jeg til et andet æret Medlem, det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Johannsen) bemærke, at det ganske vist ikke er en Betingelse for, at det særlige Syns Afgørelse paa det tekniske Omraade skal være bindende, at det bliver enigt med Stiftsøvrigheden eller Kirkeinspektionen; thi det særlige Syn staar som den øverste sagkyndige Autoritet, der afgør Sagen, saa at den Omstændighed, at der ved dets Sammenkomst med Stiftsøvrig-

heden og Kirkeinspektionen, der saandt Sted i Juni dette Aar, ikke tilbejbragtes Enighed, ikke i nogen Henseende kan afstrætte eller blive en Hindring for den Afgørelse, som det særlige Syn har truffet. Men med Hensyn til de øvrige forfælsige Punkter, der bleve fremdragne af det ærede Medlem, som saadanne, med Hensyn til hvilke han ønskede, at der skulde tages Hensyn til den stedlige Opinion saa meget som muligt, da er dette ogsaa, som jeg tror, det allerede fremgik af, hvad jeg tidligere har bemærket, min Hensigt, fordi jeg her bevæger mig paa et Omraade, hvor jeg enten er i Overensstemmelse med det særlige Syn, eller som ikke ligger inden for dets Kompetence. Jeg haaber heri at skulle kunne træffe en Veltemmelse, som delvis altsaa for saa vidt skal kunne tilfredsstille den stedlige Opinion.

Hvad det kongelige Teater angaar, skal jeg kun gøre to Bemærkninger lige over for det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (Lutein). Den ene er, at den Omstændighed, hvoraf jeg drog min Tvivl om Betydningen eller Værdien af den almindelige Opinion, som nu er til Stede mod den nuværende Teaterchef, den Omstændighed er ikke, at alle ere enige, men at man er enig om at finde alt galt, hvad han foretager, ofte saaledes, at man kommer i Modstrid med sig selv, og den bliver ikke bedre ved, at alle ere enige om saaledes at finde alt urigtigt, thi det viser kun, at det altid er meget lettere at blive enige om det negative, end det nogen Sinde er at blive enige om det positive. Den anden Bemærkning, jeg vil gøre, er, at jeg fuldstændig vel erindrer den Udtalelse af det ærede Medlem som Ordfører for Finansudvalget, som det ærede Medlem oplæste, og som angik Medsættelsen af de 10,000 Kr. til 6,000. Men for saa vidt disse Øringer altsaa indeholdt en Udtalelse af Mistillid til den økonomiske Ledelse af Teatret, saa var jeg berettiget og er stadig berettiget til deri at se et Udtryk af Mistillid til Teaterchefen, der retlig og faktisk har Ansvaret, og ikke et Udtryk for Mistillid til Embedsmænd under ham, om hvilke det ærede Medlem sagde, at det var dem, der vare de egentlig styrende. Dette er hverken retlig eller faktisk Tilfældet. Disse Mænd, for hvem der er søgt kongelig Ansættelse, ere ikke de styrende, retlig og